

عروض ■ نمایشنامه‌ای در چهار پرده ■ دیکچ. لارنس ■ علیرضا شفیعی‌نسب

www.ketab.ir

سرشناسه: لارنس؛ دیوید هربرت، ۱۸۸۵ - ۱۹۳۰
David Herbert Lawrence (1885-1930)

عنوان و نام پدیدآور: عروس: نمایشنامه‌ای در چهار پرده / اثر دی. اچ. لارنس؛
مترجم علیرضا شفیعی‌نسب.

پادداشت: عنوان اصلی: The daughter-in-law: A play in four Act.

موضوع: نمایشنامه انگلیسی، قرن ۲۰

وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

رده‌بندی کنگره: PR ۱۴۰۱

رده‌بندی دیوبی: ۱۴۰۱ ع ۱۵۵۵۱/۹۱۴

شماره کتابشناسی ملی: ۹۰۹۳۶۹۸

شابک: ۰-۰-۹۳۱۵۲-۶۲۲-۹۷۸

مشخصات ظاهری: ۱۶۰ ص. ۱۷/۵x۵x۱۹/۵ سم

مشخصات نشر: تهران: رایبد، ۱۴۰۲

عروس (نمایشنامه‌ای در چهار پرده)

اتفاق شخصیت

نویسنده: دی. اچ. لارنس

مترجم: علیرضا شفیعی‌نسب

ویراستار: فرشیده اسدی

صفحه آرا: مهدی فرج‌اللهی

طراح جلد: محمد رسول شکرانی

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: فارابی

شابک: ۰-۰-۹۳۱۵۲-۶۲۲-۹۷۸

چاپ اول: بهار ۱۴۰۲

شمارگان: ۱۰۰۰

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، خیابان منیری جاوید
کوچه شهرزاد، پلاک ۴. تلفن: ۰۲۱۶۶۳۴۵۰۶۴

www.raybodpub.com

info@raybodpub.com

@ raybodpub

فهرست

۷	یادداشت مترجم
۱۱	پیش‌درآمد
۱۳	دی. اچ. لارنس در یک نگاه
۱۴	مختصری درباره زندگی و آثار لارنس
۲۱	مرگ و میراث
۲۳	نمایشنامه عروس در نگاه منتقدان
۲۷	درباره اعتصاب سراسری کارگران معدن در سال ۱۹۱۲
۲۹	نمایشنامه عروس
۳۳	پرده اول
۹۷	پرده دوم
۱۱۹	پرده سوم
۱۴۹	پرده چهارم
۱۶۱	نام‌ها

■ ■ یادداشت مترجم

دی. اچ. لارنس در کشورمان نویسنده‌ای کمابیش شناخته شده است. تاکنون رمان‌های متعددی از او ترجمه و منتشر شده است؛ پسوان و عشق، باکره و کولی، پرفنس و... برخی از داستان‌کوتاه‌های او و حتی شعرهاییش نیز به فارسی برگردانده شده‌اند. لارنس تا حدی در کشورمان خواننده داشته و تاکنون کتاب‌های نقدی هم درباره او ترجمه شده است. دانشجویان ادبیات و به خصوص ادبیات انگلیسی تاکنون پایان‌نامه‌های پژوهشی درباره او و آثارش نوشته‌اند.

اما در این میان، جایی خالی احساس می‌شود. لارنس به جز شاهکارهای خود در حوزه رمان و داستان‌کوتاه، نمایشنامه‌نویسی چیره‌دست بود. بیشتر منتقدان، از بین هشت نمایشنامه او، سه‌گانه معден و به خصوص نمایشنامه اول آن را – یعنی عروس – برتر از نمایشنامه‌های دیگر او می‌دانند. این تحسین تا جایی است که عده‌ای آن را «یکی از شاهکارهای نمایشی انگلیس در قرن بیستم» و «بهترین روایت زندگی طبقه کارگر در درام‌نویسی انگلیس» می‌دانند. خود لارنس، در نامه به یکی از دوستانش، درباره نمایشنامه عروس می‌نویسد که این اثر «نه تراژدی است و نه کمدی؛ بلکه خیلی معمولی است»، اما خارق العادگی آن دقیقاً در همین

«معمولی» بودن آن نهفته است. خوانندگان در کشور ما شاید درام طرف‌شویی آشپزخانه یا رئالیسم اجتماعی را با نام نویسنده‌گانی مانند جان آزبورن و به خصوص با نمایشنامه با خشم به گذشته بنگر^۱ بشناسند. این ژانر در دهه پنجاه و شصت در بریتانیا توسعه یافت و با سبکی کاملاً رئال، موقعیت‌های خانگی قشر کارگر انگلیس را به تصویر کشید. این همان کاری است که دی. اچ. لارنس، حدود چهل سال پیش از رواج این ژانر انجام می‌دهد و از این جهت می‌توان او را پیشگام ژانر «ظرف‌شویی آشپزخانه» دانست.

لارنس، در نمایشنامه عروس، با ترسیم ظرافت‌هایی روان‌شناختی، رابطه میان یک کارگر معدن و همسر فرهیخته و خرده‌بورژواش را به تصویر می‌کشد و از این رهگذر، بازگوکننده داستانی است که در دوران اعتصاب سرتاسری معدنچیان انگلیس اتفاق می‌افتد. داستان این نمایشنامه همچنین مضمونی را مطرح می‌کند که طرفداران ادبیات به خوبی آن را از دی. اچ. لارنس به یاد دارند: دوراهی عشق به مادر و همسر؛ مضمونی که در رمان مشهور پسران و عشاق نیز به تصویر کشیده می‌شود. با وجود این، این اثر را نباید در سایه پسران و عشاق، خواند بلکه باید آن را آفریده‌ای مستقل دید که به قول جیمز مارون «اثری فوق العاده و تأثیرگذار است و این شایستگی را دارد که به اندازه پسران و عشاق و بهترین داستان‌های ناتینگهامی لارنس شناخته شود».

باید توجه داشت که ترجمه این اثر نیز کار به نسبت دشواری بود. لارنس در این اثر و نیز نمایشنامه‌های دیگر سه‌گانه معدن، از گویش

ناتینگهام‌شر استفاده می‌کند؛ گویشی که به قول آلفرد هیکلینگ «گاهی چنان بیگانه و عجیب می‌شود که گویی از زبانی دیگر است». ترجمه این اثر زمان به‌نسبت زیادی گرفت و برای درک و ترجمه بسیاری از اصطلاحات، ناچار شدم با افراد بومی ناتینگهام مکاتبه کنم و نیز از لفتنامه عظیم و شش جلدی گویش‌های انگلیسی کمک بگیرم. با وجود این، معتقدم این اثر ارزش تمام این زحمت‌ها را داشته‌است و امیدوارم که انتشار آن چهره‌ای جدید از دی. اچ. لارنس در کسوت یک نمایشنامه‌نویس به خوانندگان آثارش معرفی کند و نیز برای ترجمة آثار نمایشی او شوقی بیافریند.